

پاسخ به سخنان گند گلبدین حکمتیار

نویسنده : دکتر بصیر کامجو

قرآن کریم جهت هدایت کردن مومنان به راه مستقیم ، درباره انتشار تهمت و بهتان - هرزگی ، فحشا و فجور در میان اهل ایمان ، مسئولیت و پاسخدهی خود را نیکو بیان می کند . و در سوره نور آیه 19 می فرماید :

" ان الذین یحبون ان تشیع الفاحشه فی الذین امنوا لهم عذاب الیم فی الدنیا و الاخره و الله یعلم و انتم لا تعلمون "

کسانی که دوست دارند تهمت ، بهتان و زشتکاری در حق مومنان شایع شود ، برای آنها در دنیا و آخرت عذابی پردرد خواهد بود و خدا می داند و شما نمی دانید.

اندرز و رهنمود پاکیزه سوره نور- آیه 19 ، اهل ایمان را آگاه می سازد که فضای جامعه اسلامی نباید فضای دروغ بستن ، تهمت زدن ، بدگویی کردن ، کذب و غیبت نمودن باشد.

زیرا هدف از بدگویی و تهمت زدن به کسی در حقیقت آبرو ، سرافرازی ، افتخار ، شرف و احترام کسی و یا مردان باناموس و اهل ایمان را لکه دار کردن است.

مرام از یادآوری " سوره نور" در فوق اینست که مردم آگاه بشوند و از نگرش اسلامی و اخلاقی به این رویکرد اندیشه کنند که ؟

آیا این همه یاوه سرایی ، بیهوده گویی و هرزه گویی و بدگویی اخیر گلبدین حکمتیار ، علیه قهرمان ملی احمدشاه مسعود و همزمان وی ، با سوره نور- آیه 19 قرآن ، کدام سازگاری دارد و یاخیر.

باینهمه که گلبدین حکمتیار دعوای مسلمانی خیلی تیره هم دارد ، اما باتأسف که ، گفتار و کردار و پندار وی پیوسته خلاف قرآن و کلام پاک خداوندی قرار داشته است. زیرا تأکید وی همیشه در راستای جنگ ، خشم و خشونت بوده است. خداوند می داند که این مشکل ناهنجاری های خُلقی و کرداری او در کجا نهفته است.

زیرا از روش خُلقی او آشکار است که در وجدان و نهانگاه احساس اخلاقی وی ، از رحم ، خویشتنداری ، مهر ، دوستی ، راستی ، همزیستی ، حرمت شناسی ، نجابت و کرامت انسان خبری نیست .

- شاید او در اعتقاد قلبی! یک مُشرک و زشت تینت باشد ، اما مسلمان نما - در لباس تدلیس .

– شاید او عقده گشایی می کند . عقده هتک حرمت ، عقده حقارت و بدبینی ، عقده ناکامی روزهای شکست غرور از اش ، عقده سیری ناپذیرتداوام جنگ و کشتار مردم ... شاید این مرد قربانی شده تقابل وجدال اینهمه عقده ها دردنیای درونش شده باشد . که آن سبب بروز انگیزه ها و ناهنجاری های خُلقی و کرداری در زندگی روزمره وی گردیده باشد .

– شاید عقده مندی – نبود فرهنگ متمدن اجدادی در درونش شعله وریا باشد . که پیوسته روان او را اندوهگین و آزرده می سازد .

– شاید گزینه سنت سیاسی و تاریخی خاک فروشی جا افتاده نیاکانش دنیای داخلش را می فشارد ورنج می دهد ، که بیچاره همین اکنون هم خودش و هم کرزی و احمدزی و هم سایر رهبران هم‌تبارش در زیر بیرق انگلیس و آمریکا ، برای بقاء حاکمیت سیاسی قبیله افغان به میل و اراده خود وظیفه مثانه را در جسم زنده استعمار کهنه و نو انجام می دهند .

از یابو سرایی ، تهمت و بدگویی گلبدین حکمتیار در مورد رهبران تاجیکان و داوری های اخیر وی در قبال واژه های زبان فارسی و توجیه مسافت اتنیکی میان ایران و تاجیکان ، فهمیده می شود که ، این آقا ، کاملاً فاقد آگاهی دانشی و تاریخی و فرهنگی ، از سرزمین نیاکان (اجداد مشترک تاجیکان و پارسیها و گُرد ها) می باشد .

برای روشن شدن مسئله ذکر چند نکته تاریخی را در مورد لازم میدانیم .

با ورود پای تازیها بر سرزمین آریان یا ایران بزرگ در سالهای 637 میلادی ، آن‌عه ایرانی هائیکه در غرب این کشور پهناور می زیستند ، در تمایز با تازیهای مهاجم – بنام مولی – عجمی یا پارسیان مسما شدند . اما در شرق و شمال شرق ایران بزرگ ، ایرانی ها در تمایز با تُرکها و تازیها بنام تاجیک یا پارسیان یا عجمی – مولی نامیده شدند .

بناً هر تاجیک ، پارسی است و هر پارسی تاجیک است و هر عجمی – مولی تاجیک است و هر پارسی ، عجمی – مولی است . از دیدگاه تبارشناسی تاجیک و پارسی و گُرد ها هم نژاد ، هم خون ، هم تبار و هم ریشه می باشند ، همه از یک ریشه و دو روی یک سکه اند . که در اسناد تاریخی بنام نژاد آریان – ایرانی و یا پارسیان یاد می شوند و از دودمان کیومرث ، تهمورس ، هوشنگ و جمشید ... اند .

و جغرافیایی سیاسی این ملت بزرگ و سرفراز آریان ، از سین کیانگ و تاشقورغان چین امروزی شروع ، به امتداد کشمیر و سند تا دریای مدیترانه قرار داشت ، و جمعی از کشورهای امروزی : تاجیکستان ، قرقیزستان ، قزاقستان ، افغانستان ، پاکستان ، ازبکستان ، ترکمنستان ، ایران امروزی ، آذربایجان ، ارمنستان ، گرجستان ، عراق ، ترکیه ، سوریه ، لبنان ، قبرس ، شامل آن بود . و مدت فرمانروایی سیاسی این ملت 4769 سال و اندی را در برمی گرفت ، که بر سرزمین پهناور آریان حکمروایی کردند .

با احترام